

Zdanie odrębne

do głosowania w związku z przeprowadzoną kontrolą, zleconą przez Radę Powiatu Słupskiego, w sprawie skuteczności i prawidłowości podejmowanych działań przez Starostę Słupskiego oraz Zarząd Powiatu Słupskiego w celu poprawienia warunków bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Damnicy oraz uzyskania zgody na jego dalsze funkcjonowanie w latach 2011 – 2016.

W dniu 3 listopada br. Komisja Rewizyjna większością głosów uznała za skuteczne i prawidłowe działania Starosty Słupskiego oraz Zarządu Powiatu Słupskiego w celu poprawienia warunków bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Damnicy oraz uzyskania zgody na jego dalsze funkcjonowanie w latach 2011 – 2016. W głosowaniu wniosłem swoje zdanie odrębne do protokołu.

Podstawą do takiego stanowiska były następujące okoliczności:

1. Na podstawie zgromadzonego materiału można stwierdzić, że do dnia 29 kwietnia 2015r Starosta Słupski oraz Zarząd Powiatu Słupskiego nie posiadali żadnych decyzji czy opinii stwierdzających naruszenia przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej w obiekcie SOSW. Powyższe wynika z dokumentów przedłożonych Komisji oraz m in. z pisma Starosty Słupskiego z dnia 23 maja 2016r. kierowanego do Pani Beaty Sobocińskiej, Dyrektor Zespołu ds. Edukacji i Wychowania Biura Rzecznika Praw Dziecka, str. 3-4: „*placówka nie posiada dokumentów w postaci decyzji czy opinii Państwowej Straży Pożarnej wydanej w związku z wyrażeniem zgody na prowadzenie działalności Ośrodka w zabytkowym pałacu. Natomiast w dokumentacji placówki znajdują się karty kwalifikacyjne obiektu (...) zatwierdzone przez Sanepid, Straż Pożarną ...*”.
2. W dniu 18 czerwca 2015r. wpłynęła do Starostwa Decyzja Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Słupsku zakazująca Powiatowi Słupskiemu, właścicielowi Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Damnicy, użytkowania budynku jako ośrodka szkolno – wychowawczego z internatem.
3. Na zapytanie Pani Beaty Sobocińskiej, Dyrektor Zespołu ds. Edukacji i Wychowania Biura Rzecznika Praw Dziecka kiedy będzie zrealizowana decyzja nakazująca opuszczenie ośrodka Starosta Słupski we wspomnianym wyżej piśmie z 23 maja 2016r. Starosta informuje, iż relokacja nastąpi w okresie „około roku”. Starosta wspomina również, iż rozważa się cyt: „*trzy koncepcje: dostosowania obiektu, który powiat ma szansę otrzymać od Marszałka Województwa Pomorskiego, po ocenie iż nadaje się on na realizację w nim zadań oświatowych i pomiesci wychowanków, na potrzeby ośrodka; relokacji ośrodka do dwóch innych obiektów po ich uzyskaniu od Marszałka (osobnego na szkołę i osobnego na internat) i dostosowaniu go do dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi*”; i wreszcie jako trzecią, ostatnią koncepcję Starosta wymienia: „*podjęcie próby, po uzyskaniu pozytywnej opinii służb architektonicznych i konserwatora zabytków, spełnienia wszystkich zaleceń straży pożarnej i dostosowaniu pałacu w Damnicy do wszystkich wymogów dotyczących bezpieczeństwa dzieci i młodzieży*”.

4. Z przedłożonej Komisji dokumentacji wynika, iż w zakresie relokacji ośrodka poprzedni Starosta i Zarząd Powiatu czynili starania, jednak nie odniosły one skutku. Obecny Starosta i Zarząd Powiatu poczynili w tym zakresie następujące konkretne, kroki :

- 10.06.2015r. wystąpiono do Prezydenta Miasta Słupska z wnioskiem o wydzierżawienie wolnego obiektu lub kompleksu obiektów. Prezydent Miasta Słupska w ogóle nie odpowiada na propozycję. Brak informacji o ponowieniu propozycji.

- 27.08.2015r Zarząd podjął decyzję o złożeniu propozycji Prezydentowi Miasta Słupska zamianę Górki Narciarza na poświatową nieruchomość. Miasto nie jest zainteresowane zamianą.

- 17.12.2015r. (pół roku po otrzymaniu decyzji Komendanta Miejskiego PSP o zakazie użytkowania !!!) Starosta na Zarządzie Powiatu informuje, iż mogą się pojawić problemy ze znalezieniem w Słupsku budynków dlatego też proponuje wystąpić do Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z zapytaniem, czy w ośrodku możliwe będzie wykonanie robót określonych w decyzji Komendanta Miejskiego PSP. Jeśli będzie zgoda należy niezwłocznie przygotować projekt do wykonania.

- 25.02.2016r. Starosta Słupski występuje do Marszałka w sprawie przejęcia obiektu przy ul. Lotha. W dniu 24.03.2016r. Marszałek odpowiada odmownie.

- 28.04.2016r. Starosta Słupski ponownie występuje do Marszałka w sprawie przejęcia obiektu przy ul. Lotha. 30.05.2016r. Marszałek odpowiada negatywnie. Starosta informował się też u Marszałka Województwa Pomorskiego o nieruchomość przy ul. Poniatowskiego oraz przy ul. Bałtyckiej. Decyzja Marszałka – odmowna (ze zrozumiałych powodów nie brałem pod uwagę informacji o różnego rodzaju tzw. „luźnych” rozmowach, rozmowach telefonicznych itp. a jedynie oficjalne wystąpienia, wnioski itd).

Dopiero po tych odmownych decyzjach Starosta Słupski podejmuje decyzje o trzeciej opcji: całkowitej dyslokacja wychowanków w obecnym ośrodku i internacie. 22 czerwca br. podpisano umowę z ekspertem na sporządzenie ekspertyzy technicznej, wskazującej możliwości dostosowania ośrodka do wymagań z zakresu ochrony przeciwpożarowej dzięki której można by uzyskać od Wojewódzkiej Państwowej Straży Pożarnej odstępstwa.

W dniu 28 czerwca 2016r. Dyrekcja, Rada Pedagogiczna, Rada Rodziców i dwa związki zawodowe Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Damnicy skierowały do Rady Powiatu pismo, w którym opisują trudną sytuację ośrodka oraz wnoszą o skontrolowanie działań Starosty i Zarządu w zakresie, w jakim później rada Powiatu zleciła kontrolę (choć wskazywali na zaniechania w okresie wielu lat do roku 2015 włącznie i wnosili o kontrolę działań Starosty Słupskiego i Zarządu Powiatu Słupskiego w okresie ostatniego roku - pismo przekazano radnym dopiero w dniu 25 lipca 2016r). W piśmie tym wskazują istniejącą możliwość wykupienia bądź wydzierżawienia budynku po Nadleśnictwie w Damnicy. Z przedłożonej Komisji dokumentacji nie wynika, aby poczyniono w tym zakresie jakiegokolwiek oficjalne działania.

Również inne, czynione od 2007 roku starania o pozyskanie środków zewnętrznych na zmodernizowanie pałacu czy budowę innego obiektu oświatowego i relokację SOSW nie

przyniosły skutku. Powiat nie posiadał również własnych środków na inne koncepcje m in. budowa na zasadzie PPP Centrum Placówek Oświatowych i Specjalistycznych, przeniesienie ośrodka do Ustki czy np. zakup biurowca po Słupskiej Spółdzielni Mleczarskiej.

Wszystkie opisane wyżej działania nasuwają wniosek, że jakkolwiek czynione były różne działania w zakresie funkcjonowania obiektu, jego relokacji itp. to w latach 2011-2016 były one nieskuteczne i niewyczerpujące wszelkich możliwości.

5. W zakresie prawidłowości podejmowanych przez Starostę Słupskiego oraz Zarząd Powiatu Słupskiego działań w celu poprawienia warunków bezpieczeństwa pożarowego w obiekcie Specjalnego Ośrodka Szkolno – Wychowawczego w Damnicy oraz uzyskania zgody na jego dalsze funkcjonowanie znaczący wpływ na wynik mojego głosowania miały szczególnie fragmenty dwóch dokumentów:

- Decyzja Komendanta Miejskiego PSP z dnia 3 sierpnia 2015r – postanowienie o utrzymaniu w mocy zaskarżonej przez Powiat decyzji z dnia 16 czerwca 2015r. Fragment uzasadnienia decyzji (str. 3-4): „dla organu odwoławczego niezrozumiałym jest dlaczego do chwili kontroli nie zostały podjęte żadne przedsięwzięcia przez właściciela obiektu, zmierzające do wyeliminowania przedmiotowych uchybień zgodnie z zapisem w par. 16 ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010r. (...) strona w odwołaniu przedstawiła szereg argumentów (opis o usunięciu niektórych nieprawidłowości), które jej zdaniem wpływają na poprawę tego bezpieczeństwa, ale organ drugiej instancji nie podziela tego stanowiska, ponieważ jak wspomniano powyżej główne naruszenia przepisów przeciwpożarowych dotyczą tzw. warunków zagrożenia życia, które potęgują zagrożenie pożarowe dla osób przebywających w budynku, tym bardziej że są to osoby o ograniczonej zdolności poruszania się”.

- Pismo z Biura Rzecznika Praw Dziecka z dnia 15 czerwca 2016r. do Starosty Słupskiego, cyt: „w piśmie skierowanym do Rzecznika, Miejski Komendant Państwowej Straży Pożarnej podkreśla, że decyzja administracyjna zakazująca użytkowania budynku pałacowego jako ośrodka szkolno-wychowawczego z internatem, w którym przebywają osoby o ograniczonej zdolności poruszania się z rygiorem natychmiastowej wykonalności została wydana w trosce o zdrowie i bezpieczeństwo wychowanków i pracowników. Decyzja o której mowa, została wydana w roku 2015, zatem przedłużanie jej wykonania na kolejne lata jest świadomym narażaniem dzieci na niebezpieczeństwo”.

Z udostępnionych Komisji materiałów oraz odpowiedzi na moje wnioski, zapytania i interpelacje a w szczególności cytowanych powyżej pism i decyzji uważam, że w zakresie prawidłowości trudno jest właściwie ocenić prawidłowość czynionych działań, jednakże zdaniem moim szczególnie w okresie ostatniego roku działania Starosty Słupskiego i Zarządu Powiatu Słupskiego były nieodpowiednie i niewłaściwe wobec powagi sytuacji (cytując słowa Rzecznika Praw Dziecka i Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej) były niejednokrotnie: „świadomym narażaniem dzieci na niebezpieczeństwo” oraz narażające na „zagrożenie zdrowia i życia wychowanków i pracowników”. Starosta Słupski i Zarząd Powiatu Słupskiego na posiedzeniach komisji problemowych Rady Powiatu oraz Sesjach Rady Powiatu odbywających się po 20 sierpnia br. niejednokrotnie sugerowali, że nie wykonywali decyzji Komendanta Miejskiego PSP o opuszczeniu ośrodka ze względu na tzw. czynnik społeczny.

Jednakże wobec takich stwierdzeń zupełnie niezrozumiałym jest tak opieszale działanie w zakresie relokacji (czasokres wysyłania pism-wniosek o relokację do Prezydenta Miasta Słupska oraz Wojewody Pomorskiego), natomiast decyzja o wyłonieniu i zatrudnieniu w dniu 22 czerwca br. roku rzeczoznawcy mogła nastąpić, zdaniem moim, co najmniej o rok szybciej, w efekcie czego we wrześniu bądź październiku 2015 roku mogły zostać spełnione najważniejsze wytyczne przywoływanej wcześniej decyzji Komendanta Miejskiego PSP i uzyskanie odstępstwa w efekcie czego uważam, że w zakresie uzyskania zgody na dalsze funkcjonowanie ośrodka w pałacu działania Starosty Słupskiego były również nieprawidłowe.

Starosta Słupski i Zarząd Powiatu Słupskiego poczynili w zakresie poprawienia warunków bezpieczeństwa pożarowego działania lecz ich kierunek, zakres i przebieg był na tyle nieskuteczny, że przez prawie rok czasu (czerwiec 2015r. – czerwiec 2016r.) gdy obiekt funkcjonował mimo decyzji o natychmiastowym trybie opuszczenia go zdaniem moim nie wykorzystano wszelkich możliwości zmierzających zarówno do relokacji obiektu jak i poprawy warunków funkcjonowania w obiekcie zgodnie z przepisami przeciwpożarowymi. Uważam również, że próby relokacji czynione były zbyt opieszale. Reasumując: do dnia zlecenia przez Radę Powiatu Słupskiego kontroli, tj. 30 sierpnia br. Starosta Słupski i Zarząd Powiatu Słupskiego nie znaleźli skutecznego sposobu na relokację obiektu a na użytkowanie obecnego obiektu nie mieli wymaganego pozwolenia. Co do prawidłowości podejmowanych działań uważam również, że były one nie do końca prawidłowe, mając na uwadze fakt, że zauważalne przyspieszenie działań w tym zakresie nastąpiło dopiero w okresie od czerwca br. a mając na uwadze korzystanie z obiektu pomimo nakazu opuszczenia ze względu na tzw. „czynnik społeczny” powinno się czynić działania zmierzające do poprawy warunków i uzyskania zgody na funkcjonowanie ośrodka od czerwca 2015 r i to równoległe do poszukiwań innego obiektu.

Swoje odrębne stanowisko podjąłem z pełnym przekonaniem i w pełnej zgodzie z własnym sumieniem.

Andrzej Zewalski